

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123219943
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123219943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C., adresa pre doručovanie: D. XXX/XXX, XXX XX C., o zaplatenie 14.547,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9Csp/28/2023 - 208 zo dňa 26.11.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. potvrdzuje.
Vo zvyšku (výroku I.) zostáva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý**.

Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- Eur zastavil, druhým výrokom žalobu zamietol a tretím výrokom žalovanej voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Okresný súd v prvom rade uviedol, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 13.11.2024 uplatnil dispozičné oprávnenie disponovať s podanou žalobou, žalobu zobral späť v časti sumy 100,- Eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila, okresný súd preto v súlade s § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konanie v uvedenej časti zastavil.

1.2. Východiskovo konštatoval, že medzi E. F. G., a. s., IČO: 31 320 155 ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 07.09.2017 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917. Žalovaná uzatvorenie zmluvy potvrdila. Nesporovala ani predložené písomné znenie zmluvy predložené v konaní žalobcom. Okresný súd preto vzal za preukázané, že medzi E. F. G., a. s., IČO: 31 320 155 a žalovanou vznikol z titulu predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 záväzkový vzťah. E. F. G., H. pri uzatváraní predmetnej zmluvy vystupovala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ktorá skutočnosť vyplýva z údajov obchodného registra. Spĺňala preto predpoklady dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2024 a veriteľa podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaná je v zmluve identifikovaná menom, priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia a bydliskom, teda je identifikovaná údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Zároveň žalobca v spore netvrdil a nepreukázal, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 konala v rámci svojho povolania alebo podnikania. Žalovaná preto podľa názoru súdu spĺňa predpoklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. a/ zákona

č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2024. Okresný súd preto právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 vyhodnotil ako spotrebiteľský podliehajúci nielen právnej úprave obsiahnutej v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale aj právnej úprave obsiahnutej v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z.. Závazkový vzťah založený uvedenou zmluvou, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 je tiež vzťahom z bankového úveru, ktorý je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou, a to zákonom č. 483/2001 Z. z..

1.3. Na základe predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 vznikla E. F. G., H. ako veriteľovi povinnosť poskytnúť žalovanej dojednanú sumu úveru vo výške 18.800,- Eur a žalovanej ako dlžníkovi povinnosť poskytnutý úver splácať v dojednaných splátkach mesačne vo výške 287,63 Eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 07.12.2017 a s počtom splátok 94. Žalovaná poskytnutie úveru potvrdila. Zároveň z predloženého výpisu vyplynulo, že E. F. G., H. žalovanej úver v dojednanej výške 18.800,- Eur poskytla dňa 07.09.2017. Okresný súd preto vzal za preukázané, že E. F. G., H. svoj záväzok splnila a dojednanú sumu úveru vo výške 18.800,- Eur žalovanej poskytla. Riadne plnenie povinnosti žalovanou splácať poskytnutý úver v dojednanej výške a termínoch mesačných splátok v konaní preukázané nebolo. Žalovaná netvrdila a nepreukázala, že svoju záväzkovú povinnosť splácať poskytnutý úver v dojednaných splátkach a termínoch riadne plnila. Podľa čl. IX, bod 1, písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok E., H. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom bola E. F. G., H. oprávnená požadovať od žalovanej, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve, prípadne od zmluvy odstúpiť, ak je žalovaná v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bola na ich zaplatenie písomne vyzvaná s upozornením na právo banky od zmluvy odstúpiť.

1.4. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade k platnému zosplatneniu úveru zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 nedošlo. Uviedol, že hoc Občiansky zákonník expressis verbis neuvádza, čo má byť obsahom upozornenia na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, tento obsah možno nepochybne vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť pre realizáciu práva veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru splnené. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť realizácie práva veriteľa predčasne zosplatniť úver, ako už bolo uvedené vyššie, podmieňuje uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Preto je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať a nie je žiadny racionálny dôvod, aby tento dôležitý údaj, podstatný pre posúdenie splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj podstatný pre posúdenie otázky premlčania v nadväznosti na § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, nebol obsiahnutý už v samotnom upozornení na možnosť predčasného zosplatnenia. Podľa názoru okresného súdu požiadavke určitosti zodpovedá konkrétnosť a jasnosť a nie je úlohou spotrebiteľa si takýto podstatný údaj z niečoho alebo podľa niečoho vyvodzovať. Pre určitosť právneho úkonu zosplatnenia úveru preto nepostačuje, ak údaj o tom, ktorá konkrétna splátka predčasnú splatnosť vyvolala, možno vyvodiť z § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V súdenom prípade z listu E. F. G., H. zo dňa 18.02.2020 označeného ako Tretia upomienka – pokus o zmier takáto informácia o omeškanej splátke, vo vzťahu k nezaplateniu ktorej E. F. G., H. ako veriteľ žalovanú upozornila na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a požadovania zaplatenia úveru jednorazovo, ak nebude táto omeškaná splátka v stanovenej lehote uhradená, nevyplýva a napokon tento údaj nevyplýva ani z listu E. F. G., H. zo dňa 13.05.2020 označeného ako Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Pre absenciu konkretizácie splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 nebolo preto možné posúdiť ani splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov okresný súd preto právny úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 listom zo dňa 13.05.2020 označeným ako Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom vyhodnotil podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť ako neplatný právny úkon. Takýto neplatný právny úkon nevyvoláva žiadne právne účinky a jeho titulom ani nevzniklo E. F. G., a. s. právo požadovať zaplatenie celého nesplateného zostatku úveru zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 naraz.

1.5. Súd prvej inštancie uzavrel, že s prihliadnutím k tomu, že súd z uvedených dôvodov vyhodnotil vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 13.05.2020 ako neplatný právny úkon, na základe ktorého E. F. G., H. nevzniklo právo požadovať splatenie úveru pred termínom jeho konečnej

splatnosti a podľa zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 bol termín konečnej splatnosti úveru dojednaný ku dňu 07.09.2025, došlo i k postúpeniu pohľadávky z uvedenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 zo E. F. G., H. na žalobcu rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022 v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Ak určitú pohľadávku nie je možné postúpiť z dôvodu, že jej postúpenie je objektívne neprípustné, t. j. zakázané, potom aj následné postúpenie je v priamom rozpore so zákonom a ako také podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj navonok voči dlžníkovi. Okresný súd preto z týchto dôvodov postúpenie pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 vyhodnotil ako neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Neplatné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom zo zmluvy o úvere, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 zakladá v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 39 Občianskeho zákonníka neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok medzi E. F. G., H. ako postupcom a súčasne veriteľom zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. 009475511060917 zo dňa 07.09.2017 a žalobcom ako postupníkom v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej, a tým aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Súd prvej inštancie preto z týchto dôvodov bol nútený žalobu žalobcu pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie zamietnuť.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalovaná bola v konaní neúspešná iba v nepatrnej časti sumy 100,- Eur, do ktorej sumy žalobca zobrať podanú žalobu späť pre správanie sa žalovanej a úhradu tejto sumy, čím žalovaná procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti. Prináležala by jej preto podľa § 255 ods. 1 CSP voči žalobcovi náhrada trov konania v plnej výške. Keďže však žalovanej v spore žiadne trovy nevznikli, súd jej preto ani nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie – výroku II. a III. podal žalobca odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ako aj z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v zmysle ktorého ak žalobca vyhlásil, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 13.05.2020, pričom splátka, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nebola vo výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne ani v oznámení o zosplatnení presne špecifikovaná, tak uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo platné z dôvodu neurčitosti týchto právnych úkonov.

2.2. Uviedol, že zákon takéto označenie splátky v zosplatňujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá. V predmetnej veci posudzované výzvy pred vyhlásením splatnosti, či „zosplatňujúca“, z hľadiska obsahu uvádzajú celkovú dlžnú sumu, s ktorou bol dlžník toho času v omeškaní. Špecifikácia splátky nemá v konečnom dôsledku žiaden pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny dlžníka-spotrebiteľa, absencia špecifikácie splátky nestavia spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia. Predmetnú otázku posudzovali sudy približne od roku 2008 – do roku 2024 z rozhodovacej praxe súdov (na všetkých úrovniach) pre banky požiadavka na špecifikáciu splátky vo výzve zosplatňujúcej resp. pred zosplatnením nevyplývala. Predmetnú problematiku posudzoval dovolací súd pri riešení právnej otázky premlčania (výsledkom čoho bol aj judikát publikovaný pod č. R29/2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29.11.2022).

2.3. S ohľadom na uvedené mal žalobca zato, že výklad dotknutých zákonných ustanovení v tom zmysle, že veriteľ je povinný uviesť rozhodnú splátku v upozornení pred zosplatnením podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a rovnako aj v samotnom zosplatnení nemôže v žiadnom ohľade obstať, keďže v praktickej realite by veriteľ uvádzal v týchto právnych úkonoch rôzne splátky, pričom spotrebiteľovi by táto informácia nepriniesla vôbec žiadnu informačnú hodnotu.

2.4. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že predmetné znenie Občianskeho zákonníka bolo s účinnosťou od 01.11.2024 novelizované. V zmysle novelizovaných ustanovení § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že ani po ich novelizácii nebude „obligatórnou“ náležitosťou výzvy

uviedenie konkrétnej splátky, resp. jej špecifikácia, ale postačujúcim údajom na platné zosplatnenie bude uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní (obdobne ako je splnené v danom prípade a napokon ako činili veritelia resp. banky vždy). Veriteľ je aj podľa úpravy účinnej od 01.11.2024 (podľa názoru žalobcu obdobne ako aj pri úprave účinnej pred 01.11.2024) povinný vo výzve upozorniť spotrebiteľa na následok zosplatnenia a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní - obligatórnou náležitosťou takejto výzvy, dokonca pod sankciou neurčitosti teda ani po účinnosti novelizácie nebude špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú sa veriteľ chystá úver zosplatniť, resp. pre ktorú úver zosplatňuje. Jedná sa pritom o reakciu zákonodarcu na rozhodovaciu prax Súdneho dvora EÚ, ktorá taktiež uvedenú povinnosť konkretizovať splátku, pre ktorú k zosplatneniu došlo, nevyžaduje.

2.5. Žalobca zastával názor, že zo strany veriteľa nedošlo pri uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti. V konaní bolo riadne preukázané, že možnosť zosplatnenia úveru bola medzi postupcom a žalovaným dohodnutá, čo napokon nemal za sporné ani samotný súd. Žalovaný bol preukázaný v omeškaní so zaplatením splátok aspoň tri mesiace, pričom bolo zároveň preukázané, že postupca upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (podaním zo dňa 18.02.2020).

2.6. V zmysle vyššie uvedeného mal žalobca zato, že je zrejmé, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 13.05.2020 – toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalobca opakovane poukázal nato, že žiadne zákonné ustanovenie v žiadnom prípade neudáva postupcovú povinnosť vo výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a rovnako ani v oznámení o zosplatnení špecifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaný omeškal.

2.7. Žalobca ďalej v nadväznosti na rozhodnutie súdu prvej inštancie uviedol, že určenie, pre nezaplatenie ktorej konkrétne určenej splátky nastalo zosplatnenie dlhu, je právnym posúdením, t.j. výhradne na posúdení súdu a žalobca nemá povinnosť vec právne kvalifikovať, ale len skutkovo vymedziť, čo napokon aj bezpochyby urobil. Závery súdu sú tak v priamom rozpore s procesným kódexom a napokon aj vykonaným dokazovaním v konaní.

2.8. Žalobca mal zato, že postup súdu, ktorým si súd „upravil“ zákonné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a nad rámec zákona „upravuje“, že výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a oznámenie o zosplatnení musia obsahovať presnú špecifikáciu omeškanej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania, a teda ktorá vyvolala zosplatnenie, je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej (nie moci súdnej).

2.9. Záverom žalobca uviedol, že sa nestotožňuje ani s tým, že by bez uvedenia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu v upozornení na možné zosplatnenie, resp. v samotnom úkone, ktorým veriteľ dosiahol splatnosť dlhu dlžníkov, boli takéto právne úkony neurčité. Prejav vôle je totiž neurčitý len v tých prípadoch, pokiaľ je neistý jeho obsah, t. j. keď sa konajúcemu nepodarilo obsah vôle jednoznačným spôsobom stanoviť. Z obsahu uvedených úkonov je však celkom zrejмый úmysel veriteľa, t. j. upozornenie dlžníka v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, že je v omeškaní po dobu viac ako 3 mesiacov, je z neho zrejмая aj celková výška jeho omeškania a rovnako upozornenie na to, že v prípade, ak omeškané plnenie neuhradí v dodatočnej lehote, je veriteľ oprávnený žiadať o zaplatenie celej pohľadávky.

2.10. Rovnako z obsahu zosplatnenia je zrejмая vôľa veriteľa, aby nastala splatnosť celej pohľadávky z dôvodu porušenia povinností na strane dlžníka – nedodržania jeho platobnej disciplíny. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa názoru žalobcu absentovalo vysvetlenie, v čom identifikoval neurčitosť právnych úkonov, t. j. ako konkrétne sa pri absencii určenia splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie (za dodržania podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) v uvedených právnych úkonoch prejavil vnútorný rozpor takýchto úkonov. Z uvedeného dôvodu mal žalobca zato, že rozsudok súdu je rovnako nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia.

2.11. Žalobca v odvolaní poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila. Strany sporu ďalšie podania v odvolacom konaní neprodukovali.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t.j. žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie jeho žalobu druhým výrokom zamietol, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP],

preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP vo výroku II., ako aj v závislom výroku III., t.j. výroku o práve na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil. Rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I., odvolaním nenapadnutom, sa nedotýka.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v zásade sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou vád týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nezhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7. V ďalšom odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, teda či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na všetky námietky (argumenty) uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05), pričom konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, svoje závery náležite vysvetlil a dostatočne uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jej riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci o taký prípad nešlo, keď súd prvej inštancie síce stručne avšak dostatočne zrozumiteľným spôsobom prezentoval svoje skutkové a právne závery, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal, ako aj to, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované.

8. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k výzve označenej ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 13.05.2020 (č.l. 56 súdneho spisu), ktorú súd prvej inštancie posúdil ako neplatný právny úkon z dôvodu neurčitosti, nakoľko v nej absentovalo uvedenie splátky, s ktorou mala byť žalovaná viac ako tri mesiace v omeškani.

9. Odvolací súd pre úplnosť podotýka, že predmetná výzva označená ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 13.05.2020 (č.l. 56 súdneho spisu) je svojím obsahom oznámením o zosplatnení úveru, a obsahuje v tomto kontexte výzvu na zaplatenie celého zostatku dlhu.

10. Účelom právnej úpravy ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovanie“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pri nesplnení niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. Odvolací súd zastáva názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hrozacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním z úhrady splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace), potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zanikne. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že procesný súd nie je povinný ex offio vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1 – 450 – Komentár od Števček, M., Dulák, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol., z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (strana 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu záveru.

11. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že zákon prísne stanovuje kritéria, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z uvedeného tiež vyplýva, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatniť úver, v upozornení (výzve) na zosplatnenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka *expressis verbis*, ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy. Odvolací súd zastáva právny názor, že požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia (výzvy), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenia práva na predčasne zosplatniť úver/dlh.

12. Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca podaním zo dňa 18.02.2020 označeným ako: „Tretia upomienka – pokus o zmier“ oznámil žalovanej, že ku dňu 18.02.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky celkom 924,39 eur. Týmto podaním ju banka vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy.

13. Z konštrukcie(formulácie) predmetnej výzvy je zrejme, že táto neobsahuje identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je vopred možné posúdiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti (túto vyhlásil dňa 13.05.2020), a táto pôsobí vo vzťahu k spotrebiteľovi neurčito. Na základe uvedeného

nemožno výzvu zo dňa 18.02.2020 považovať za kvalifikovanú výzvu v zmysle požiadaviek vyslovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

14. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že z dôvodu neurčitosti (výzvy) ako právneho úkonu, v dôsledku ktorej je tento jednostranný právny úkon veriteľa neplatný, nemožno vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru – označené ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 13.05.2020 považovať za platné a účinné.

15. Vzhľadom na uvedené (absencia kvalifikovanej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) krajský súd zastáva názor, že neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru, čo má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a s tým spojený nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

16. Pokiaľ žalobca poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, odvolací súd primárne poukazuje na to, že v predmetnom uznesení sa dovolací súd (iba okrajovo) vyjadruje k otázke náležitostí mimoriadneho/predčasného zosplatnenia úveru v tom zmysle, či predmetný úkon má obsahovať vymedzenie/určenie splátky zakladajúcej právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ako (esenciálnej) náležitosti tohto právneho úkonu, pričom dospel k záveru, že „...žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá...“. Z uvedeného možno vyvodíť, že Najvyšší súd sa v dotknutom rozhodnutí vyjadril výlučne k otázke platnosti tohto právneho úkonu v kontexte ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Navyše vyslovený záver sa týka výlučne posúdenia náležitostí právneho úkonu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (netýka sa výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V kontexte uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie učinil prieskum predmetného právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru o neurčitosti predmetných právnych úkonov (výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, prípadne vyhlásenia mimoriadnej/predčasnej splatnosti úveru). Aj v prípade akceptovania argumentácie žalobcu, že vyhlásenie mimoriadnej/predčasnej splatnosti úveru obligatórne nemusí obsahovať označenie splátky, ktorá založila právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, tak uvedené nič nemení na správnosti záveru súdu prvej inštancie o potrebe uvedenia konkrétnej splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní, vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom s týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v kontexte posúdenia uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku plne stotožňuje.

17. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo novelizované zákonom č. 254/2024 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 879y ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak.“ Z uvedeného možno prijať záver, že ak žalobca uplatní právo na zosplatnenie plnenia v splátkach (v prejednávacom prípade Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.05.2020), bude sa tento nárok posudzovať podľa právnych predpisov účinných v čase, keď k využitiu tohto práva došlo.

18. Pokiaľ žalobca poukazuje na opačné závery niektorých iných odvolacích súdov Slovenskej republiky, odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutia súdov rovnakej inštancie nie sú pre súd tej istej inštancie v tomto smere záväzné.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu pre určitosť právneho úkonu zosplatnenia úveru vôbec nepostačuje, ak údaj o tom, ktorá konkrétna splátka predčasnú (mimoriadnu) splatnosť vyvolala možno vyvodíť z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere je potrebné si uvedomiť, že požiadavke určitosti zodpovedá konkrétnosť a jasnosť, a nie je úlohou spotrebiteľa (ani súdu) si tento podstatný údaj z niečoho alebo podľa niečoho vyvodzovať, či doslova po ňom pátrať.

20. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v závislom výroku o práve na náhradu trov konania, žalobca v tejto časti zjavne založil svoje odvolanie len na tom, že považoval napadnutý rozsudok v merite veci za vecne nesprávny, a preto napadol odvolaním aj v ňom závislý výrok o práve na náhradu trov konania. Inak žalobca neprodukoval žiadne odvolacie námietky, ktoré by mohli byť predmetom prieskumu v odvolacom konaní.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny vo výroku II. a III. potvrdil. V ostatnej časti, t.j. vo výroku I. ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý, pretože nebol napadnutý odvolaním.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ustanovenia § 262 ods. 1 a ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a vznikol jej tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej v súvislosti s odvolacím konaním vznikli (§ 255 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %. Odvolací súd však žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže jej preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy v odvolacom konaní nevznikli (žalovaná nevykonala v odvolacom konaní žiadny procesný úkon). Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak, taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u jednej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva aj z uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline dňa 30. septembra 2025

JUDr. Eva Malíková

predsedníčka senátu

JUDr. Vladimír Topořančík

člen senátu
JUDr. Roman Tichý

člen senátu